

“La marca ‘Costa Brava’ quedarà més prestigiada amb el centenari”

Enric Vilert (Girona, 1958) presideix la Diputació de Girona des del 30 de juliol del 2007. Alcalde del petit poble de Vilablareix (Gironès) des del 1999, ha estat vice-president de la corporació provincial entre el 2004 i el 2007. És llicenciat en dret per la UNED. Ha estat diputat dels serveis jurídics de la Diputació de Girona entre el 2003 i el 2004 i president de la comissió d'acció cultural de la Diputació de Girona entre el 2004 i el 2007. Ha treballat a Caixa de Catalunya en diversos càrrecs de responsabilitat.

—Fa cent anys del bateig de la Costa Brava. Què farà la Diputació de Girona, i el seu Patronat de Turisme Costa Brava Girona, per celebrar l'aniversari? O, en unes altres paraules, com aprofitarà aquesta celebració per reforçar i impulsar el turisme dels municipis d'aquesta costa?

—Bàsicament, actuarem amb tres objectius principals. Primer, en termes de màrqueting, de màrqueting intern. Que cada municipi es faci propi el centenari. Tots 22. De Portbou a Blanes. A través dels ajuntaments. Que ens ho creguem des d'aquí. Des dels municipis i des del Patronat. El Patronat ja ha creat una comissió del centenari. Després dels ajuntaments i del Patronat, es busca i s'estimula la implicació del mateix sector turístic, de tota aquella activitat econòmica que té a veure amb el turisme: hotels, càmpings, apartaments, restauradors. En un segon estadi, el país, el propi país.

—Què vol dir, això, en què es tradueix?

—Que l'objectiu és que a través de la Generalitat de Catalunya ens promoguim la marca Costa Brava. Això s'assolirà perquè el 2009 serà l'Any de la Costa Brava i quan la Generalitat

El centenari del bateig de la Costa Brava arriba quan la zona turística és més sòlida i prestigiada que mai, però els actes i les promocions projectades arran del centenari faran més coneguda la marca. En parlem amb Enric Vilert, president de la Diputació de Girona i del Patronat de Turisme Costa Brava Girona.

de Catalunya faci promoció, la Costa Brava hi tindrà un lloc destacat. La marca Costa Brava serà molt més coneguda amb el centenari, quedarà més prestigiada. I, el tercer objectiu és la projecció internacional, la que més ens interessa, tot i que el turisme interior és important. Aquesta promoció internacional la compartirem, també, a través de Tour España, que, tant en promoció estatal com en projecció exterior, va al costat nostre. Parlem del 50% de Tour España i el 50% del Patronat. És a dir, que si jo en tinc cent, Tour España me n'hi posa cent més. I si la promoció la fa el sector privat, Tour España hi posa el 70%. Ja hi ha acords amb diversos col·lectius, com ara Turisme Rural, l'Associació Costa Brava Centre i els

parcs aquàtics. Aquesta és la triple dimensió de la promoció.

—Esteu satisfet de l'ajut i la col·laboració estatal?

—Sí. Aquests mesos hi ha hagut un altre fet important i és que el centenari de la Costa Brava s'ha reconegut com a esdeveniment d'especial interès públic. Això ens ha permès de tenir el pressupost cobert. Quan l'estat fa aquest reconeixement, les empreses que ens ofereixen mecenatge obtenen una desgravació fiscal. Tots els patrocinadors tenen l'obligació de posar el nostre logotip.

—En època de crisi, aquest impuls estatal al patrocini deu haver estat especialment important, no?

—Molt. Hem tingut un interès especial en això perquè, en aquests anys durs, ens ajudarà especialment. Ha canviat una mica el panorama: les empreses s'han trobat més interessades a col·laborar perquè tenen incentius fiscals.

—Com es concretarà l'impuls a les accions municipals?

—Amb els municipis, el compromís que tenim des del Patronat és coordinar les accions que ja tingui pensades cada municipi, per poder-les incloure als actes del centenari. A més de la comissió del centenari, tenim un logotip, que es podrà veure a totes les poblacions. Banderoles i cartells tindran una uniformitat, dins la imatge de cada municipi.

—De tant en tant, des d'alguns sectors, des d'alguns col·lectius, o des d'alguns municipis, s'aixequen crítiques contra el Patronat, perquè pensen que no han fet prou per promoure la Costa Brava. Què en penseu?

—El Patronat de Turisme pensa que s'ha fet molt. Té 33 anys de vida. Es va constituir el 1976. Penso que s'ha fet un procés. A més, el Patronat té una fórmula societària i té representació pública i privada i, per tant, potser se n'ha parlat més per aquest aspecte, perquè el sector privat hi participa i tothom defensa el seu sector. Penso que s'han fet moltes coses. Moltes. El centenari ens permet, amb la marca madura, consolidada, mirar endavant. No vull dir que no es reconegui el que s'ha fet fins ara. Si mirem molt enrere, als anys 20, l'economia de cada poble era agrícola

o marinera, bàsicament. I ja abans de la República va aparèixer un sentit del que anomenem turisme. Als anys 30 ja hi ha cartellisme. Després de la guerra, la Costa Brava entra en una etapa molt fosca i llarga i als 60 torna a ressorgir tot. El 67, des de la Diputació i empès pels empresaris, es compren els terrenys de l'aeroport que abona el turisme de massa, de xàrters. Això ho empeny el grup que donarà lloc al Patronat. La creació d'un patronat ha permès de fer moltes coses i al llarg d'aquests anys s'ha adaptat als nou temps.

—**Què caracteritza ara el turisme de la Costa Brava en relació amb els anys 60?**

—Cada vegada hi ha més gent que ens visita tres, quatre dies. I cada vegada s'ha apostat més per la qualitat, no per la quantitat, a diferència dels anys 60. I el sector s'ha transformat, s'ha adaptat. Ha caminat cap a aquesta direcció. Hi ha sectors on això es veu de forma molt clara. Per exemple, els càmpings. Els nostres càmpings han guanyat tot els premis que hi ha. Als inicis, podien ser precaris, però ara no tenen rival. Amb tots els respectes, no és igual un càmping de la Costa Brava que un càmping de Croàcia, per exemple.

—**Com hi han incidit els vols de baix preu?**

—Han permès de desestacionalitzar notablement el turisme.

—**Ja han respost prou bé tots els sectors davant de l'arribada del turisme, fora de la temporada alta?**

—Aquest és el gran repte, demostrar que s'hi pot viure tot l'any. No podem treure'ns del damunt el sol i la platja, però al darrere hi ha més coses, com ara els espais naturals. Tenim un Cap de Creus. Les Gavarres. Uns aiguamolls. El romànic. Els senders, amb camins pera anar a peu o circular-hi amb bicicleta, etcètera.

—**I la gastronomia.**

—Importantíssim. Cada vegada més. A les comarques gironines tenim onze col·lectius de cuina, la majoria a la Costa Brava o ben a prop. Darrere de Ferran Adrià, amb el Bulli de Roses, i el Cellar de Can Roca, dels germans Roca, a Girona, hi ha la Cuina de l'Empordanet, els Joves Cuiners, la Cuina Volcànica de la Garrotxa o la Cuina del Vent, a l'Alt Empordà, per exemple.

TINA BAGUE

Enric Vilert és president de la Diputació de Girona i del Patronat de Turisme Costa Brava Centre.

Això demostra que és un tema viu i que tindrà llarga vida.

—**Fora de la temporada alta, ens trobem que Palafrugell ha creat la Garoinada, amb la preparació de menús amb garoines, oferts per diversos restaurants de prestigi. En**

uns altres indrets, i, a vegades, amb restaurants de diversos municipis veïns, no únicament d'un de sol, trobem la cuina de la gamba de Palamós, del bolet, del pèsol, del peix blau, de l'arròs de Pals... Cuina de temporada, lligada a l'especificitat

“Penso que som els més ben preparats. En tots els aspectes. Tant d'estructures públiques com privades”

Ferran Agulló bateja la Costa Brava

L'11 de setembre del 1908 Lluís Duran i Ventosa va comparar, en un article de 'La Veu de Catalunya', alguns punts del litoral català amb la Costa Brava de Mallorca. L'endemà, dia 12, Ferran Agulló publicava al mateix diari, i a manera de rèplica, l'article "Per la costa brava".

Amic Duran: he llegit dues vegades el teu hermós article. La primera, al matí, a l'hora de la impaciència pels diaris que ens pren i nervioseja als que tenim aficions de polític i periodista, esdevingudes obligació per les circumstàncies; en aquella hora de la xocolata flairosa i de les figues ensucrades que em tempten encastellades entre pàmpols, com als oriols xerraires que les picaven, molles de rosada, a l'eixir del sol.

La segona, a l'hora de la posta, com un homenatge a la teva oda a la costa brava, de finalitat pràctica, com totes les teves pensades. Era dalt d'un espadat feréstec, que baixa al mar, en terratrèmol de roques, per atzavares verdes i fonolls d'or. En son cim unes ruïnes d'un antic convent li donen to llegendari; a llevant, una esplèndida decoració de caps i roques, puntes i freus, penyalars i cales, fins a les fantàstiques muntanyes de Tossa, esborrallades de boscúries, corprenen l'entusiasta admirador de la nostra Costa; a garbí la plàcida corba de les platges de Blanes i s'Abanell, fins a la punta de la Tordera, separades per un illot rocós que un istme ha ajuntat a la terra, reposa la mirada i l'enteniment, eixelebrats per l'espectacle de la costa brava; per la banda de terra, en grandidós amfiteatre, les serres de Pineda, Orsavinyà, Palafolls, el Montnegre, i més enllà el Montseny, prenen tots els colors de l'arc de sant Martí: són verdes, violades, blaves, grogues, i després van esvaint-se; esvaint-se, en

l'ombra de la nit, com si es fonguessin... La vila encén sos llums elèctrics; calen xarxes, mar endins, els sardiners, renegant dels dofins i les roasses, que boten mofant-se'n entre les calades; i les ones, batent espumoses als peus del penyal gegantí, canten l'eterna balada de la mar, sempre vella i sempre nova...

La teva oració mereixia aquesta trona superba.

Oh, la nostra costa brava, sense parella al món! La de Mallorca és més dura, més fantàstica, més grandiosa: és feta pels temporals que el golf atia contra l'illa fa milenars d'anys; la Costa d'Or que es parteixen Itàlia i França és més dolça, més somniosa; una faldada de flors; però la nostra, de la Tordera al cap de Creus, i seguint el Port de la Selva fins a Banyuls, ho és tot; és brava i rienta, fantàstica i dolça, treballada pels temporals a cops d'onades com un alt relleu, i brodada pels besos de la bonança com una exquisidesa de monja pacient per qui les hores, els dies i els anys no tenen valor de temps.

Enlloc com aquí, amic Duran, tu que amb mi les has vistes totes aquestes costes, el maridatge del mar i la terra, els caps i les badies, les cales i els penyalars, els esbojarraments de penyes de tots colors i formes, els tons, la transparència de les aigües i, sobretot, la llum, aquesta llum clara, més viva, més bella que enlloc del món...

Priveu-me de mentir, vosaltres, entre els vius poetes amants de la nostra

EL TEMPS

Caricatura de Ferran Agulló feta per Lluís Bagaria. L'Esquella de la Torratxa, 1908.

costa. Tu, Ruyra, el cisellador de marines; tu, Rahola, el cantor del golf de Roses; tu, Marquina, el que has entès la veu de les onades; tu, Masifern, que hi has trobat inspiració i salut; tu... tots els que l'heu vista i sentida i cantada, la nostra Costa; i tu, Llaveries, que l'has sorpresa en tots els racons amagats, en totes les hores d'esplai amorós i de fúria apocalíptica: hi ha res com la nostra Costa?

N'hem de parlar més, amic Lluís, de la nostra costa: demà seguirem: permet-me completar la teva patriòtica excitació. Després, en agraïment, et portaré unes embostes de corals i mareperles, de curculles rissades, de caragols i nacres, que, com tothom qui l'estima, guarden per sempre el ressò de la mar...

Ferran Agulló

del terreny. La gràcia és que primer comença un i després la cosa s'estén. El sector està molt al cas de les iniciatives que sorgeixen.

—Bon símptoma. I això dona identitat. La Garoinada es fa quan hi ha ga-

roines i això fomenta els productes de temporada, com la de bolets o pèsols. Avui podem trobar de tot a qualsevol època de l'any, però els grans cuiners recorden que els pèsols tenen la seva època. A més, els pèsols i els bolets ens

recorden que no hi ha només peix, a la Costa Brava, que a molts pobles de la costa s'hi fa una verdura i una fruita excel·lents, com es pot comprovar als mercats. Per reforçar el valor de la gastronomia de la Costa Brava hem creat

la carta gastronòmica del centenari. La formen de 45 a 50 plats que han triat i elaborat tres cuiners, els dos que us he comentat més en Subirós de l'Hotel Empordà de Figueres. D'aquesta carta, en pot sortir un menú del centenari. S'hi han unit 75 restaurants. Això ja s'ha presentat. I vam crear també el vi del centenari, negre, blanc i dolç de l'Empordà. Vam aprofitar el desè aniversari del Fòrum Gastronòmic de Girona, celebrat el mes de febrer passat, per mantenir-hi una presència important.

—El turisme estranger, i cada vegada més el català, és molt sensible a la caminada, sigui a peu o amb bicicleta. Alguns camins de ronda s'han senyalitzat i posat a punt, i també camins interiors, bo i aprofitant els antics camins de ferro. Però no tots. Per exemple, el de Sant Antoni de Calonge fins a la Platja d'Aro, per Torre Valentina, s'ha deixat fer malbé, fins a fer-lo perillós, en el tram que pertany al municipi de Calonge, cosa que contrasta amb l'altre tram, el que forma part del municipi de Castell – la Platja d'Aro, ben conservat, i ja no diguem amb el camí de ronda de S'Agaró, que també pertany al municipi de Castell – la Platja d'Aro i que va ser fins i tot reformat i adequat fa uns quants anys.

—És així. S'haurien de recuperar tots els camins de ronda. Cal fer un esforç. No tots els municipis l'han fet. Molts, sí. Hi ha camins tallats per propietats privades. Cal arribar a un acord amb totes les administracions per poder fer-los tots practicables. És una qüestió que preocupa el Patronat. La Diputació de Girona és especialment sensible al senderisme i a tot allò que té a veure amb el nostre patrimoni natural. Quan actuem a les nostres carreteres, a l'hora de les expropiacions tenim en compte de reservar terreny per a la via verda.

—Si ara poguéssiu resoldre una qüestió sobre el turisme de la Costa Brava que vagi més enllà d'allò que pot fer no tan sols la Diputació de Girona, sinó tota l'administració, quina triaríeu?

—Que la Costa Brava es visiti tot l'any. Amb més presència constant de visitants, hi hauria més establiments oberts i, per tant, més llocs de feina.

TINA BAGUÉ

—I pel que fa a l'àmbit relacionat amb la natura?

—Que tots els camins de ronda siguin oberts, i ben senyalitzats i adequats.

—El patrimoni natural es completa amb el patrimoni artístic. Un desig específic, per a aquest àmbit, si us plau.

—Que tot el nostre patrimoni històric i cultural es trobi en condicions de ser visitat. No vull dir només que sigui accessible, sinó que vagi acompanyat de la informació necessària perquè el visitant tingui una idea del nostre passat, de la nostra identitat. El nostre patrimoni històric i cultural és una de les raons per les quals ens visita tanta gent. En Joaquim Nadal diu que la primera urbanització que es va fer a la Costa Brava va ser Empúries.

—Temeu la competència de les

“El gran repte és demostrar que a tota la Costa Brava s'hi pot viure tot l'any”

restants destinacions turístiques de la Mediterrània, especialment les més econòmiques?

—La competència hi és, però penso que som els més ben preparats. En tots els aspectes. Tant d'estructures públiques com privades. Penso que el sector s'ha sabut adequar molt bé als nous temps. I encara podem ser optimistes per una altra raó. Avui, les vacances, el lleure, ja no són un luxe, sinó una necessitat.

—Es va veure amb la crisi del petroli del 73. La gent no va deixar de fer vacances, ni de viatjar.

—En efecte. I si ara, amb la crisi actual, molta gent deixa de fer grans viatges, això pot compensar una hipotètica manca d'afluència del turisme de països llunyans amb els que arriben amb cotxe a la Costa Brava en un dia, o utilitzen els vols de baix preu. Tenim seixanta destinacions connectades a l'aeroport de Girona, de no pas més de dues hores de vol.

—Quina és la vostra Costa Brava?

—El meu sector de platja són les cales de Palafrugell i Begur. Però la Costa Brava nord, feréstega, més dura, també m'agrada.

Lluís Bonada